

ACTRICE KIM HERTOGS

“SURFEN IS IDEAAL OM HET HOOFD LEEG TE MAKEN”

Acteren, kleding ontwerpen, surfen en surffreisjes organiseren. Een doodgewone nine-to-five is niet weggelegd voor creatieveling en bezige bij Kim Hertogs. “Ik werk ondertussen al tien jaar als actrice, maar heb nu ook mijn ding gevonden buiten het acteren. Ik ben in het ondernemersleven terechtgekomen, al komt mijn acteercarrière nog altijd op de eerste plaats.”

TEKST: SEBASTIAAN BEDALUX

BEELD: IVAN RUCK

In een hippe koffiefabar aan het Groen Kwartier in Antwerpen – een plek die Kim Hertogs haar achtertuin mag noemen – krijg ik een klein boekje en een patch (zo eentje om op een kledingstuk te strijken) toegeschoven. Het boekje is een eigen uitgave van Kim waarin ze haar liefde voor surfen uit de doeken doet. De patch, met als opschrift ‘Self Care Club’, is een soort lidkaart voor een fictief clubje dat eigenzorg en eigenliefde hoog in het vaandel draagt. Kim schaarft het allemaal onder de noemer The Fieldwork, een platform dat ze oprichtte om mensen meer bewust in het leven te doen staan. “Ik organiseer sinds kort ook surftrips en ben nog van plan workshops te organiseren rond gezonde voeding, lichaamsverzorging met natuurlijke producten die je zelf kan maken. Ook met mijn kledinglijn Moonchild wil ik ook nog groeien.”

We kennen je natuurlijk als actrice van onder andere Zone Stad, LouisLouise en recenter 13 Geboden. Waar werk je momenteel aan?
Eigenlijk is het nu vrij rustig op dat vlak. Het ene moment heb je het als actrice heel druk, het andere is het wat stiller en dat maak ik nu mee. Ik heb wel net een leuke kortfilm gedaan, een rol waar ik nog eens echt mijn tanden in kon zetten. In rustigere periodes ga ik wel eens in op vragen van filmstudenten die een kortfilm maken. Eén op de tien keer blijkt zo iemand een steengoede regisseur te zijn. Die studenten zijn natuurlijk de regisseurs van de toekomst, dus het is altijd wel interessant om af en toe eens ja te zeggen.

Maak je je wel eens zorgen dat er te weinig acteerwerk is?
Vroeger maakten die rustige periodes in mijn carrière me effectief onrustig. Ik begon dan alles in twijfel te trekken: ligt het aan mij, ben ik wel goed genoeg? Door ouder te worden, ben ik ook rustiger en meer zelfzeker geworden. Ik weet wat ik kan, en als ze me niet vragen, dan zal dat misschien een reden hebben die niks met mij te maken heeft. Ik kan me er niet meer druk om maken. Ik ben me in die tien jaar dat ik nu actrice ben, blijven ontplooiën en heb dus ook meer mijn ding gevonden buiten het spelen. Zo had ik van 2014 tot 2018 mijn eigen koffiefabar Buchbar en heb nu mijn eigen platform The Fieldwork, waarop ik al mijn crea-

“Mijn doel in het leven is niet om een Oscar te winnen, wel om gelukkig te zijn”

tieve uitpattingen verzamel. Het is de bedoeling dat ik daar wat extra centjes mee verdien, maar het acteerwerk komt nog altijd op de eerste plaats. Maar acteerwerk kan je niet uitlokken en ervoor solliciteren is eigenlijk ‘not done’. Ik ben dan niet iemand die op de zetel gaat zitten wachten in de hoop gevraagd te worden. Ik hou van de energie van het ondernemen.

Als je mag dromen, hoe ziet de perfecte rol er dan voor jou uit?

Ik zou graag eens in een grote film meespelen, in een interessante vrouwenrol. Alleen bestaan die nauwelijks omdat de meeste scenarioschrijvers mannen zijn en zich niet altijd kunnen inleven in een sterke vrouwenrol. Sowieso zijn er in Vlaanderen meer rollen voor mannen dan voor vrouwen. Je kunt daar verdrietig van worden of aanvaarden dat dat zo is. En ik doe dat tweede. Mijn doel in het leven is niet om een Oscar te winnen, maar wel om gelukkig te zijn. Ik ga op zoek naar de dingen die me blij maken en zeg ook alleen maar ja tegen rollen die een meerwaarde kunnen bieden.

Waar je overduidelijk blij van wordt, is surfen. Hoe ben je daarin gerold?

Dat staat dus in dat kleine boekje dat ik heb geschreven. Maar kort samengevat: zo’n twee jaar geleden had ik het enorm druk met Buchbar. Ik voelde als ik thuiskwam ‘s avonds letterlijk een druk op mijn hersenen. Ik moest die dus even rust gunnen en had een vermoeden dat surfen wel bij mij zou passen, ook al had ik het nog nooit gedaan en had ik nooit eerder interesse getoond. Het leek met wel iets moeilijks, dat ik wellicht niet snel onder de knie zou krijgen, maar daar ging het mij uiteindelijk niet om. Ik heb toen ‘surf-reis cursus januari’ gegoogeld en het eerste willekeurige tripje geboekt, naar Marokko. Daar had ik zagezegd groepsles, maar er was helemaal geen groep. Ik was de enige die zich had ingeschreven en kreeg dus één op één les. Een ideale situatie om te leren surfen. Na een paar dagen besefte ik dat ik nog geen enkel moment aan

tieve uitpattingen verzamel. Het is de bedoeling dat ik daar wat extra centjes mee verdien, maar het acteerwerk komt nog altijd op de eerste plaats. Maar acteerwerk kan je niet uitlokken en ervoor solliciteren is eigenlijk ‘not done’. Ik ben dan niet iemand die op de zetel gaat zitten wachten in de hoop gevraagd te worden. Ik hou van de energie van het ondernemen.

En nu zit je zowat de helft van het jaar in het buitenland om te surfen?

Oh, absoluut niet. Mensen vragen mij wel vaak: Kim, ben jij in het land? Iedereen denkt dus dat ik de hele tijd in het buitenland vertoef. *I wish!* Maar die perceptie is misschien niet goed voor mijn acteercarrière. Regisseurs denken dan misschien dat ze me toch maar niet moeten vragen, omdat ik altijd in het buitenland zit. Feit is dat ongeveer 90 procent van mijn surftrips naar Oostende of Domburg gaat. Want in de winter kan je hier ook heel goed surfen. Natuurlijk is het dan wel berekend, maar daar heb je materiaal voor. Dat heeft wel iets: je komt dan vuil en bezweet dat water uit en moet je dan in de kou omkleden naast je auto.

Je bent niet alleen een fervent surfer geworden, je organiseert sinds kort ook zelf surftrips.

Klopt. Ik heb in februari een eerste reis op poten gezet, een soort proefproject met mensen die ik kende en die me feedback konden geven. Dat was enorm goed meegevallen. Zo goed dat er in het najaar ook nog eentje volgt. We organiseren dan ook wat meditatie- en yogalessen voor hen die daar interesse in hebben.

En hoe zit het met je kledinglijn?

Ik ben enorm gefascineerd door de maan en de getijden en ben me daarin beginnen verdiepen. Ik ben dan beginnen tekenen en zeefdrukken en zo is de eerste collectie truien en T-shirts van Moonchild ontstaan. Blijkbaar sloeg dat wel aan, want ik moest al snel aan een tweede en derde collectie beginnen. Ik maakte het zelf en ik verkocht het zelf. Maar nu werk ik aan een website voor Moonchild, met een webshop, zodat ik ook een voorraad kan aanleggen. Het label is dus wel aan het groeien. ♦

Wie meer te weten wil komen over de activiteiten van Kim Hertogs, kan terecht op haar Instagramaccounts @kimhertogs en @thefieldwork.